

en affär i denna vara i följd af anförda korta väntan försummades. Minst kunde detta ske här i landet, med anledning af försäljningen ur Kronans magasin, emedan en sådan af många skäl rättast anställdes på vårvintern före sjöfartens öppnande, då alltså hvarken priset inom landet vore vaxling underkastad eller exporten till utlandet genom den korta vintern på afgörandet fördröjdes.

Spanmålshandeln i landet torde, såsom hittills skett, komma att inskränka sig dertill, att vid inträffad dålig skörd, trafikanterna från utlandet importera säd och mjöl för att omedelbart försäljas. Sålänge ingen svårare nöd vore för handen, vore det utan tvifvel viktigt, att denna handel icke stördes genom försäljning till de behöfvande ur Kronans förråder.

306 YTTRANDE VID PLENUM 11.VII 1864

RA, Senatens arkiv

... då Senatorn Snellman yttrade: – att jordkulturen i landet, öfrig industri och kommunikationerne ännu icke befunne sig i det skick, att såsom i mera kultiverade länder äfven det minsta jordbruk kunde tillförsäkra dess idkare nödig lifsbergning, hvartill komme att vid de svåra missvexterna i landets nordliga delar brukarene af små hemman hvarken egde samlade förråder eller kredit och därför endast genom lån och förskotter af kronan kunde bevaras från hungersnöd och förses med utsäde. Under dessa förhållanden fann Senatorn för sin del betänkligt att främja jordstyckning till än mindre hemmanslotter, än hvad redan enligt nu gällande försättningar kunde ske. En sådan styckning vore icke heller af omtanken för den lösa befolkningens bosättning nödvändig, om för jordafsöndring mot årlig afgäld till stommen komme att medgifvas.

På anförde grunder ansåg Senatorn sig böra underdånigst tillstyrka nådigt bifall till de af ständerna i den Kejslerliga propositionen gjorda ändringar i öfrigt, utom hvad anginge 1 §, i hvilken den för besuttenhet i Kejslerliga propositionen föreslagna och genom Kungörelsen den 1. Mars 1852 närmare bestämda grund, enligt Senatorns tanke, borde vidhållas; anseende Senatorn detta partiela förkastande af ständernas ändringsförslag vara grundlagsenligt, emedan frågan icke rörde hvad i 9 § 4.kap. Jorda) B)alken) stadgades, utan dess ordnande berodde af Monarken ensam, såsom också alla äldre författningar i ämnet utan ständernas hörande tillkommit.

307 YTTRANDE VID PLENUM 11.VII 1864

RA, Senatens arkiv

Efter uppläsandet häraf yttrade Senatorn Snellman – att Senatorn innan vidare i saken, tillgjordes, ville genom remiss, den Föredraganden egde teckna å Prokuratorns ofvanberörde skrifvelse, hafva t. f. Guvernören i Åbo och Björneborgs län anbefaldt att öfver Prokuratorns framställning, inkomma med underdånigt utlåtande ej allenast huruvida vid salutorget i Åbo stad eller i närheten af nämnde plats kan anskaffas tjenlig lokal, der fångarne å det i staden inrättade straff-fängelse kunde genom någon emellan sig valde förtroendemän, hvilka